INSPIRE
Al-Aqsa Media
AL-MALAHEM MEDIA

KURŞUNLARIN ÖTESİNDE BİR MESAJ

İNSPİRE KILAVUZU

Washington'da Yahudi Müzesi'ne yapılan saldırı hakkında

YAZ 2025 / 1446

İNSPİRE DERGİSİ

Yahudi Müzesine Saldırı

MAYIS 2025

Washington'da, küresel yıkım mekanizmasının yönetildiği, yok etme araçlarının uluslararası meşruiyet adı altında kaleme alındığı ve Müslümanların kafataslarının "insan hakları" raporlarında sadece sayılara dönüştürüldüğü bu yerde, sıra dışı bir olay meydana geldi. Chicago'lu 31 yaşındaki Amerikalı Elias Rodriguez, İsrailli diplomatlara suikast düzenledi ve saldırıyı gerçekleştirmeden birkaç saat önce, eylemini Gazze'deki soykırıma ve ABD'nin İsrail'e verdiği desteğe karşı siyasi bir eylem olarak ilan eden bir bildiri yayınladı.

Bir görgü tanığına göre, Elias Rodriguez saldırı sırasında "Filistin'e özgürlük... Bunu Filistin için yaptım... Gazze için" diye bağırdı ve etrafındakilere "Filistin'in devrime ihtiyacı var!" diye seslendi.

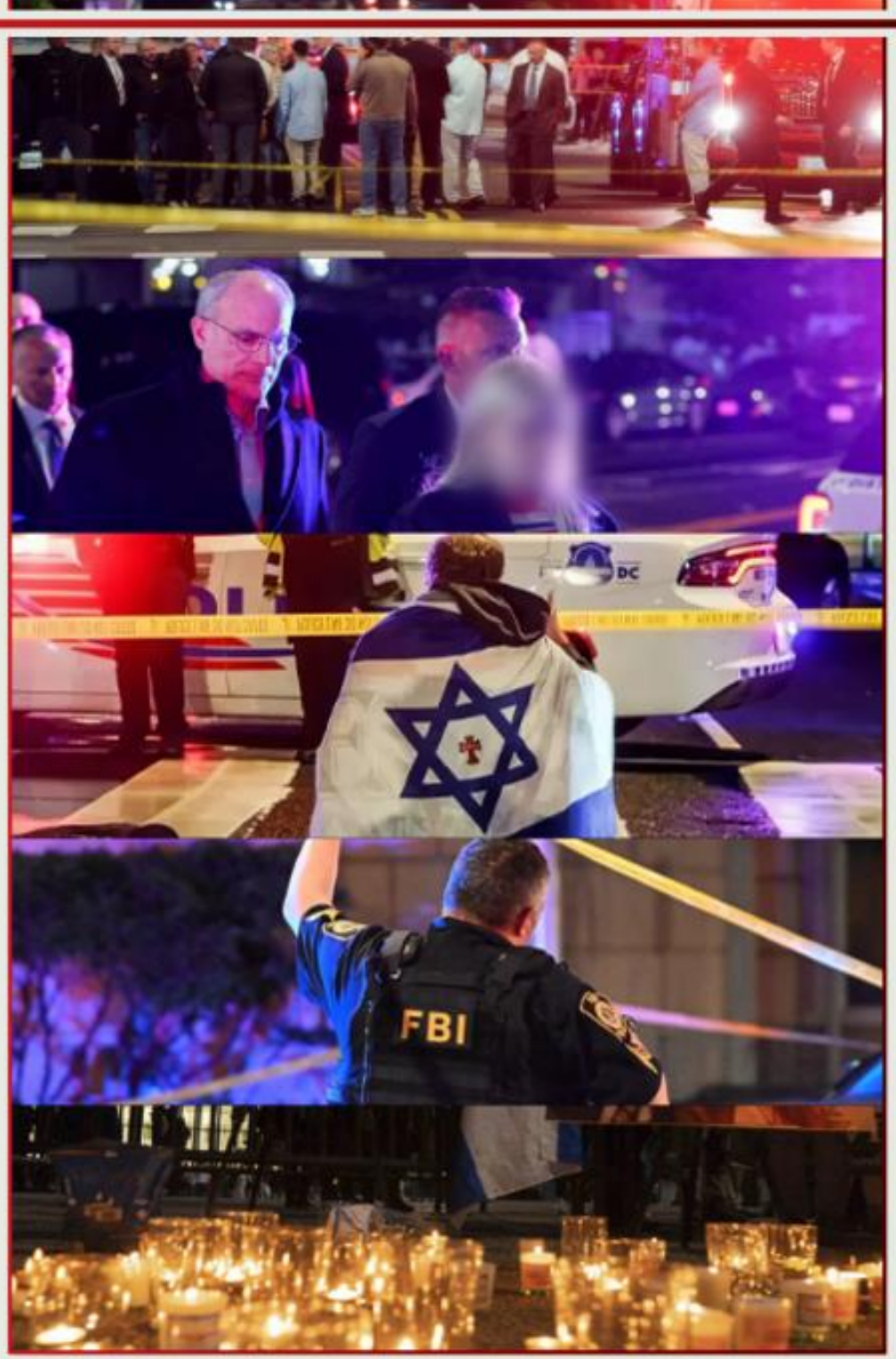

Beklendiği gibi, Beyaz Saray olayı “korkunç bir nefret suçu” ve “terör eylemi” olarak nitelendirerek hemen kınadı. Amerikalı politikacılar, sanki Gazze'deki çocukların kanı onurlu bir sessizliği bile hak etmiyormuş gibi, bu eylemi hemen kınadılar.

Bu arada, uzun süredir Filistin'deki soykırım savaşını destekleyen aşırı Siyonist Donald Trump, bu fırsatı değerlendirerek “nefret ve aşırılıkla mücadele” konusundaki sıkıcı sloganlarını tekrarlamaya başladı.

İç Güvenlik Bakanlığı ise, Amerika'nın vicdanının geriye kalanlarını da avlayacağına söz verdi.

İsrail işgal hükümeti ise, olaydan propaganda amacıyla yararlanarak, sürekli mağduriyet anlatısını pekiştirmek ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki güvenlik varlığını artırmayı meşrulaştırmak için standart bir ilan yayınlamaktan öteye gitmedi.

Batı medyası ise, her zaman olduğu gibi kurban ve suçlu tanımlarını çarpıtarak, olanları “antisemitik saldırılar” olarak sınıflandırmada acele etti ve olayı siyasi ve ahlaki bağlamından kopardı.

The Washington Post

“The Washington Post”

olayı Batı'daki Yahudi güvenliğine yönelik bir tehdit olarak sundu ve Washington'un finanse ettiği soykırım makinesine karşı biriken öfkenin köklerini marjinalleştirdi.

NEW YORK POST

“The New York Post”

“ Michael Rababort Yahudileri uyarıyor - Yardım gelmeyecek ” başlıklı bir makalede kurbanları anarken, Yahudileri artan antisemitik saldırılara karşı uyardı. Ancak onların bir Müslüman millete karşı işgal, kolonileştirme, açlık ve abluka uygulayan bir devletin temsilcileri olduğunu tamamen göz ardı etti. En tuhaf olanı ise The Guardian'ın tutumuydu.

The Guardian

“The Guardian”

Alışılmadık bir şekilde ihtiyatlı bir tutum sergiledi, elbette onu aklamadı, ama en azından Elias Rodriguez'i otomatik olarak “İslamcı terör” kampına dahil etmedi.

Keşke bunu yapsaydı, ama maalesef saldırıyı gerçekleştiren kişi bizim kavmimizden ve milletimizden bir Müslüman değildi.

Ancak Elias'ın yaptığı eylem, ne Batı medyasının dengesi ile ölçülür ne de eylemi iktidarın isteklerine göre ve hegemonyaya uygun olarak tanımlayan siyasi sınıflandırmalarla tartılır. Aksine, yüksek bir ahlaki kriter ışığında değerlendirilir; bu kriter, mazlumlara yardım etmek ve kutsallığı ihlal edilirken, onuru tüm dünyanın gözü önünde çiğnenirken haram kanın dökülmesine karşı duyarlı olmaktır.

Onun eylemi, İslam dünyasının dışından gelmiş olsa da, Gazze'nin iniltilerini duyduktan sonra mazlumların çığlıklarına yanıt veren doğal bir tepkiydi. Bu nedenle, bu adamın münferit, bireysel bir eylemde bulunduğu söylenemez.

O, bağlamın dışında bir sesdi, uykuda olan duyguları uyandırdı ve derinlerde, Allah'ın insanlara yerleştirdiği fıtratın çağrısını hissetti.

Elias'ın yaptığı şey, Siyonist Trump'ın tanımladığı gibi "korkunç bir nefret suçu" olarak özetlenemez, ya da geçici bir duygusal tepki olarak.

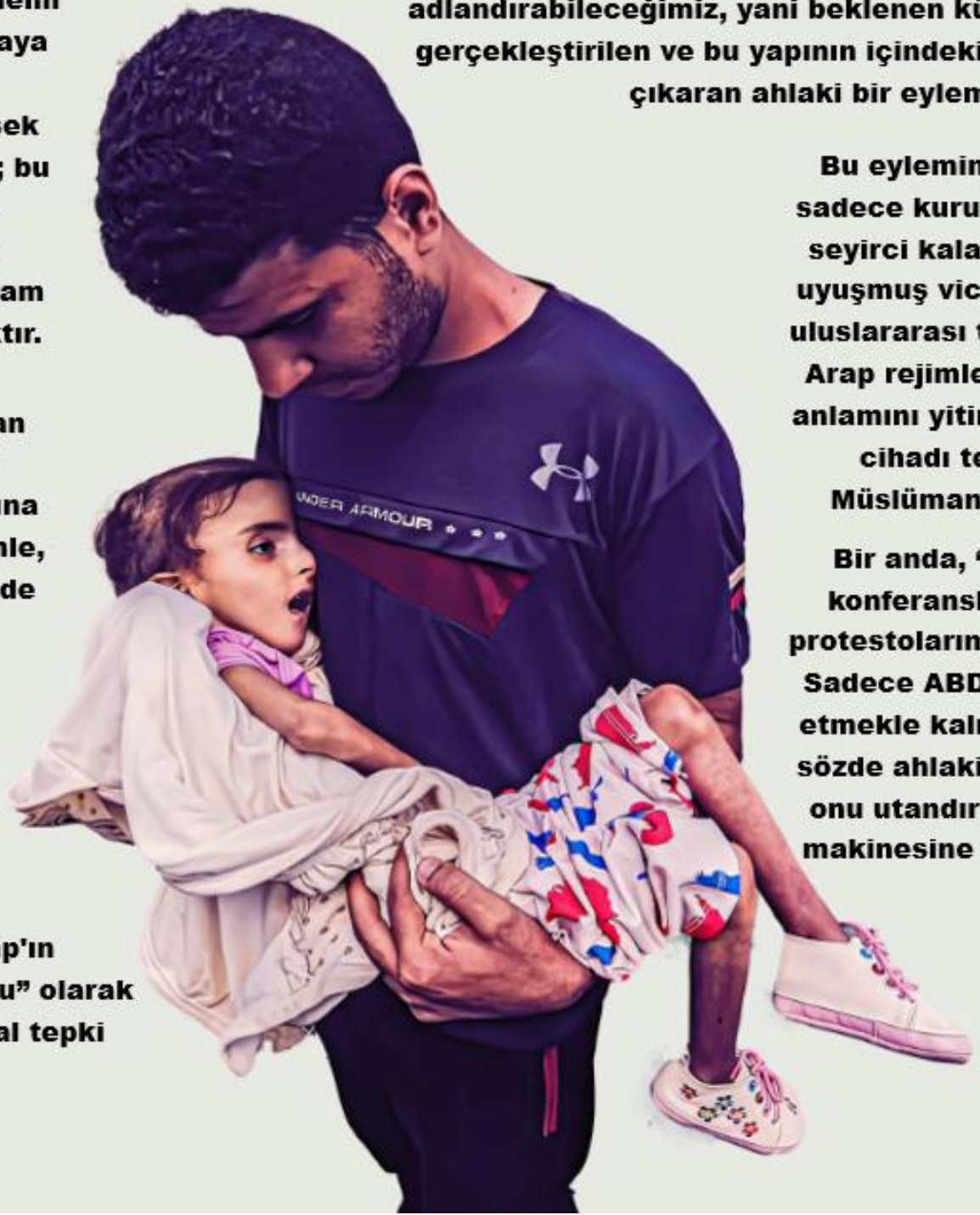

Aksine, bu eylem, "dışarıdan gelen bir tepki" olarak adlandırabileceğimiz, yani beklenen kültürel yapı dışında gerçekleştirilen ve bu yapının içindeki bozulmayı ortaya çıkaran ahlaki bir eylemdir.

Bu eylemin etkisi şiddetliydi, sadece kurumlar üzerinde değil, seyirci kalan İslam Ümmetinin uyuşmuş vicdanı, işbirliği yapan uluslararası toplum, sessiz kalan Arap rejimleri ve destek verme anlamını yitiren ve Allah yolunda cihadı terk eden seçkin Müslümanların üzerinde de.

Bir anda, "Hıristiyan" Elias, konferansların, zirvelerin ve protestoların yapamadığını yaptı. Sadece ABD'nin yasalarını ihlal etmekle kalmadı, aynı zamanda sözde ahlaki iddiaları düzeyinde onu utandırdı ve Siyonist ölüm makinesine verdiği desteği ifşa etti.

Belki de onun bu davranışı, vicdanlarında Ümmetin acıları artık yankı bulmayan ve yas tutanların çığlıkları yüzlerinde hiçbir etkisi olmayan o Kur'an taşıyıcılarının hepsini utandırmıştır. Bu adam - küfrüne rağmen - Allah'ın İslam ile nimetlendirdiği, ve onu öğrenip bilen birçok kişiden çok daha önde, Müslümanların yapması gerekeni yaptı ve slogan tekrarlamaya alışkın olanlar bunu yaparken, kendisi cömert davrandı. İşte burada acı bir çelişki var.

Bu "saldırı" fıtrattan gelen, hakkı söyleyen bir öfke şeklinde çıktı, gri alanları tanımadı. O, katledilenin adını sormadı, sadece mazlum olduğunu biliyordu; katilin adını da sormadı ama onun mücrim olduğunu biliyordu.

Bu eylem dini veya ideolojik bir temelden değil, tamamen insani bir duygudan kaynaklanmaktadır ve bu, Filistin'deki mazlumları savunmada öncü olması evla olan İslami yapıyı en derinden utandırmaktadır. Peki, bu ruh nasıl oldu da Müslümanların bu geniş kesimlerinden ve özellikle Amerika'dakilerden kayboldu ?

Kurumlar ve dini söylemler, "Cihad vâcibi" kavramını çerçevelendirmede nerede hata yaptı ?

Bu, siyasi bir krizden önce ahlaki ve dini bir krizdir

Bu olay, krizin güç dengelerinde veya silahların üstünlüğünde olmadığını, Müslüman ümmetin ahlaki ve dini duyarlılığının kırılganlığında olduğunu ortaya koydu. Müslümanlar, davayı desteklemeyi açıklamalar ve protestolarla sınırladılar ve eyleme geçmeyi "öteki"ne bıraktılar, bu öteki ister Batılı sivil bir toplum olsun, veya "Latin bir aktivist" olsun. Oysa ki, Allah Kuran-ı Kerim'de 70'ten fazla ayette Müslümanlara O'nun yolunda savaşmayı ve cihad etmeyi emreder ve cihad'ın hayat olduğunu şöyle belirtmesine rağmen :

« Ey iman edenler ! Allah'a ve Rasûlü, sizi, hayat verecek şeye çağırdığı zaman icabet edin. » Enfal-24

Bu da varoluşsal bir soruyu ortaya çıkarmaktadır: İslam Ümmeti, ahlaki değerleri üretmek yerine tüketmeye mi başlamıştır ?

Peki,- askeri anlamıyla - “Cihad vâcibi” kavramı geri plana mı itildi ve yerini, ibadet edasıyla yapılan bir davranış mı aldı ?!

Batı vicdanında kim olduğumuzu hatırlatan şeyler var...

Bu sahne -sembolik olarak- İslam Ümmetinin durumunu yansıtıyor gibiydi : Metinlerin anahtarları ve coğrafyanın limanları Müslümanların elindeydi. Lakin onlar imanlarını bir duruşa ve Allah Teâlâ’nın emrettiği doğrudan bir cihadî eyleme çevirmeye âcizlerdi, bunun yerine, İslam akidesiyle hiçbir bağı olmayan bir kişi öne çıkıyor, hayatını ve geleceğini feda ediyor; Amerika’daki Müslüman topluluğunu utandırıyor ve yaşayan bir vicdanın sınır tanımadığını ilan ediyor.

Bu sembolik olay, kelimenin tam anlamıyla kurşunların ötesine geçti. Müslüman olmayan, dinî ya da Filistin’e ait bir kavmiyetlik taşımaksızın, dünyanın siyasi başkentinin kalbinde, işgalci Siyonist devletin temsilcilerine silahını doğrultması, sadece uluslararası siyaset düzeyinde değil, İslam bilincinin derinliklerinde de sorular uyandıran bir manzara.

Müslümanlar, Elias'ın yaptığına sadece hayranlıkla bakmamalı, aynı zamanda kendini sorgulaması gerekir. İslam dinine ve milletine mensup olmayan bir adamın, Gazze'deki çocukların katledildiğini görünce harekete geçmesi, her mü'mini vicdanının aynasına bakmaya ve kendine şu soruyu sormaya zorlar : Neden sesim kısıldı ve eylemlerim zayıfladı?

Ben bir Müslüman olarak, Allah yolunda nefsimle, dilimle ve malımla cihad etmek ve mazlum kardeşlerimi desteklemekle yükümlü değil miyim ?

Bu da bizi başka bir soruyla karşı karşıya bırakıyor...

Amerika'daki Müslümanlar ne zaman öfkelenmeyi bekliyor ?

İslam dünyasındaki tepkiler farklıydı; bazıları bu olayı bir bireyin yaptığı ve bir yöntemi yansıtmayan bir eylem olarak gördü, bazıları ise bunu gâfil bir İslam Ümmetine atılmış "ahlâki bir tokat" olarak değerlendirdi.

Bundan daha da acı olanı, Batı üniversitelerinde Gazze'yi destekleyen öğrenci protestolarının devam etmesidir :

Columbia Üniversitesi'nden Toronto Üniversitesi'ne kadar, ki bu, bazı Arap başkentlerinde Filistin bayrağının kamuya açık yerlerde kaldırılmasının bile yasaklandığı bir dönemde yaşanıyor.

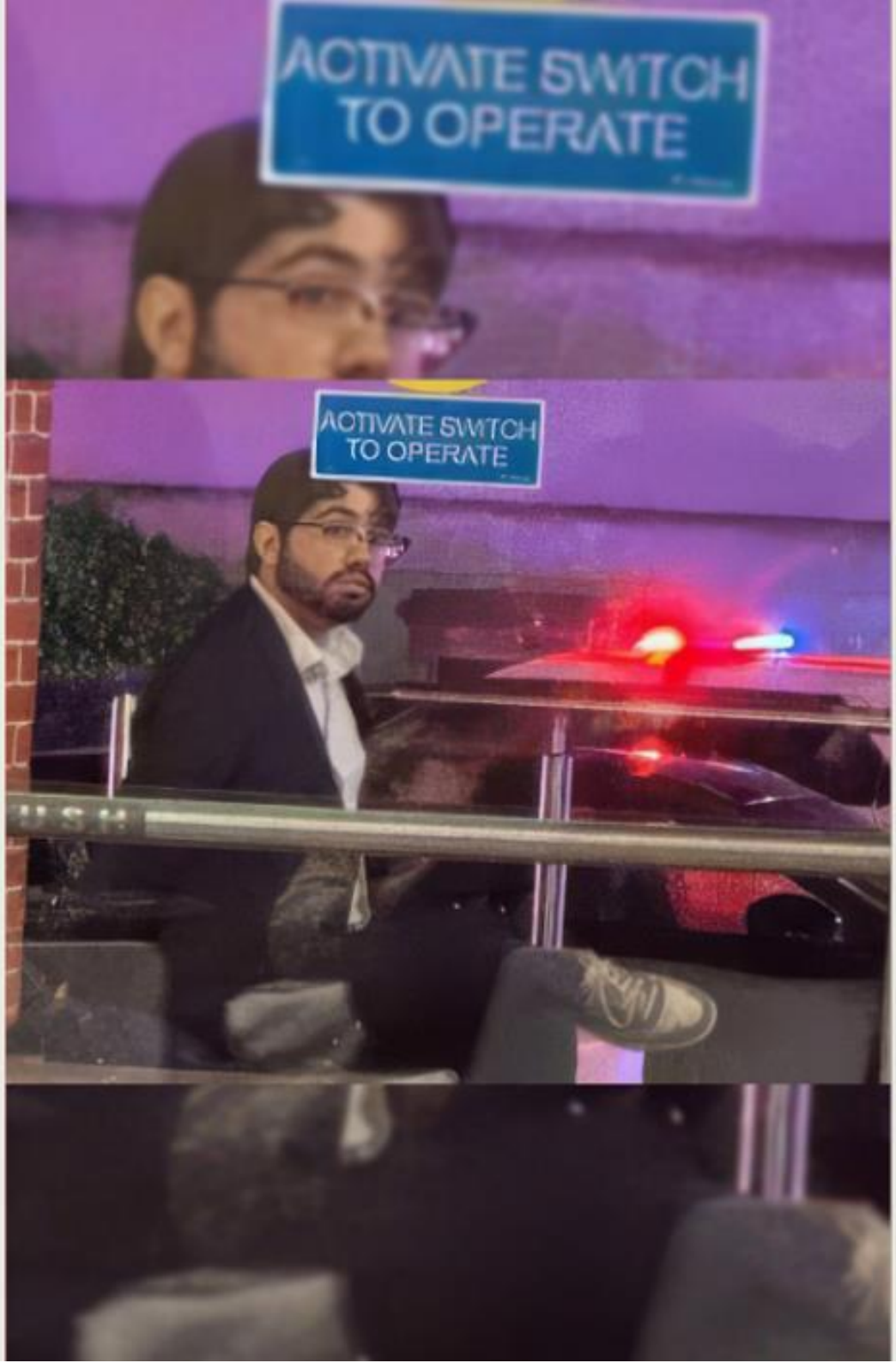

Peki nereye doğru gidiyoruz ?

Bu olay, ciddiyetine rağmen, kurşunlarında ötesinde bir soruyu gündeme getiriyor :

Müslümanlar inisiyatif alma yeteneğini mi kaybetti ?

Bizim hamasetimiz protestolar ve iyi niyetlerle ölürken, katliamlara duyulan öfke Batı'nın vicdanına mı devredildi ?

Burada daha önemli olan, Elias Rodriguez'in ateşlediği mermi sayısı değil, uyandırdığı vicdanların sayısıdır.
Her zaman dışarıdan bir uyanışa mı ihtiyacımız var ? Yoksa "Her şey yok olduğunda geriye kalan son şey onurdur" sözü doğru mu ?

Latin bir Hristiyandan cesaret mi öğreniyoruz ?

Ey İslam ümmeti, zaman gelmedi mi ?

Ey Müslümanlar, nefsinizi kaçamak yapmadan dürüstçe sorgulayın : Ümmetimiz nasıl oldu da bu hâle geldi ? Kıbleyi bilmeyen ve Fatiha'yı okumayan bir Latin Hristiyan, Gazze'yi savunmak için ön saflarda yer alırken, kıbleyi ve Kuran'ı bilen Müslümanların azmi felce uğramış sinirleri ve öfkeleri kurumuş.

Ey İslam ümmeti, bu bir zillet uykusumu yoksa uyanış vaktimi ?

Haberler tüm dünyaya yayıldı: Genç bir Latin Hıristiyan, "Özgür Filistin" diye haykırıyor, sonra Gazze'nin çocuklarının kanını dökenlere silahını doğrultuyor, hapis veya ölüm korkusu olmadan ilerliyor !

Ümmetimize ve topluluğumuza yabancı olan bu gencin kalbini ne ateşledi ?

Biz ekranların arkasında dualarla kendimizi sınırlarken ya da boyun eğmenin sessizliğinde boğulurken, onu kendini feda etmeye iten neydi ?

İçimizde Cihad vâcibini yeniden canlandırmak için bir iman kıvılcımı yok mu? Damarlarımızda bir damla özgürlük kanı yokmu ?

Ey güler yüzlü savaşçı Muhammed'in ümmeti, bu utancın farkında mısınız ?

Utanç, tarihin şu şekilde yazmasıdır : başka bir kavimden bir Hıristiyan, Gazze için ağladı; ardından ayağa kalktı, mücadele etti ve fedakarlıkta bulundu; oysa ki Tanca'dan Cakarta'ya kadar milyonlarca Müslümanın mücadelesi ne boğazlarını ne de 'X' ve 'Facebook' sayfalarını aşabildi !

İçinizde aklıselim bir adam yok mu?

Peki, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) şu sözünü duymadınız mı ? :

" Müslümanların durumuyla ilgilenmeyen, onlardan değildir "

Eğer ümmetimizin derdiyle, Allah'ın dinine yardım etme ve onun yolunda savaşma sorumluluğuyla dertlenmeyeceksek biz kimiz ?

Filistinli çocukların parçalanmış bedenleri bizi silaha sarılmaya sevk etmeyecekse, biz kimiz o zaman?"

Eğer Amerika'da ve diğer ülkelerdeki Yahudileri destekleyenlere karşı, bir bıçakla olsa bile boyunlarına dayayacak kadar öfke duymuyorsak, biz kimiz ?

Ey İslam ümmeti : "Neden Allah yolunda ve mazlumlar için savaşmıyorsunuz ?" ayetini okumuyormusunuz ? (Nisa)

Unuttunuz mu ki, cihad her şeyden önce kılıçla yapılır; parayla, sözle ya da duruşla değil ?

Unuttunuz mu ki, cihad İslam'ın en yüce zirvesidir ? Ve onu terk etmek, Allah katında zillet ve öfkeye sebep olur ?

Ey Ömer, Selahaddin ve Halid'in torunları, ey Hattin ve Ein Jalut'un evlatları, artık gafletinizden uyanmanın vakti gelmedi mi ?

Artık taşıdığımız risaleye layık olmanın zamanı gelmedi mi? Başkalarına ait destanların bize okunması yerine, yeni izzetli satırlar yazmanın zamanı gelmedi mi ?

BİRİNCİSİ :

Ey Müslümanlar, bu Latin Hıristiyan'ın yaptığını uykunuzdan uyandıran bir tokat olarak kabul edin. Bir gayrimüslimin bize cesaretin anlamını öğretmesi ayıp değildir, ama öğrenmememiz büyük bir ayıptır.

Şu an, acizliğimize ağlama ya da suçu birbirimize atma zamanı değildir; aksine, tavizsiz ve doğrudan fiili bir eylemin bilincini yeniden kazanarak yeni bir yanıt inşa etme zamanıdır :

ARAP YARIMADASI'NDAKİ EL-KAİDE'TÜL CİHAD olarak bizim görevimiz yorulmadan ve bıkmadan bu iki alanda çalışmaktır :

Kırmızı çizgileri aşan ve Amerika ve Batı'nın ortasında yankı uyandıran cihadi operasyonları hazırlamak, bunların birincil hedefi ise Siyonist varlığı destekleyenlerdir.

İKİNCİSİ :

Dünya çapındaki Müslümanları teşvik etmek ve onlara “ İNSPİRE ” projesi aracılığıyla rehberlik ve açık kaynaklı talimatlar sunmak, böylece düşmanları Amerika ve Batı'ya karşı ellerindeki imkanlarla profesyonelce cihat yapmalarını ve Siyonist varlığı destekleyen Amerikan ve Batı ekonomisine en büyük zararı vermelerini sağlamak.

Batı'daki Müslümanlar, özellikle Amerika'dakiler, çağrımıza cevap vermeli, Allah yolunda savaşmalı ve Gazze'deki Müslüman kardeşlerini desteklemek için tüm kırmızı çizgileri aşmalıdırlar. Batı'nın adaletsiz kanunlarından çıkmalı ve **"Silah Gücüyle"** adil İslami kanunlarını dayatmalıdırlar.

Dini ve eğitim kurumları, özellikle Amerika'da, yeni neslin bilincinde, **Allah yolunda cihad ve destek kavramlarını** sadece vaaz niteliğinde değil, pratik bir görev olarak yeniden tanımlaması gerekir.

Bireyler ise, Filistin ile dayanışmanın mevsimlik bir elektronik faaliyet değil, vâcip olan dini bir sorumluluk ve günlük bir cihadî görev olduğunu anlamalıdır.

Ümmet şunu bilmelidir ki Allah, bir kavmin durumunu onlar kendilerini değiştirmedikçe değiştirmez. Ve bir eylem – ne kadar küçük olursa olsun – eğer yapanı samimi olur ve niyetini Allah'a halis kılarsa, tarihin dengelerini değiştirebilir.

Washington'da, Müslümanların uzun zamandır çalmadıkları bir kapı açıldı: cihat kapısı ve hesap kitap gözetmeyen öfke.

Bu olay, şu soruyu yeniden sormak için bir fırsat olsun :

Ben bir Müslüman olarak, Elias'ın yaptığından daha fazlasını yapmamı ve ferdi cihat kahramanlarının saflarına katılmamı ve değişimin bir parçası olmamı engelleyen nedir ?

Bugün senden sadece zulme karşı çıkman, çocuklarını İslami terbiyeyle yetiştirmen ya da sesini, kalemini, malını ve ahlakını hâlâ süren bu mücadelede gerçek birer araç haline getirmen istenmiyor.

Senden istenen, bundan daha fazlasıdır : **Senden istenen silahı eline alman ve Allah yolunda savaşmandır.**

Belki de Allah bize razı olmuş bir şekilde bakar; **"Sizin neyiniz var ki Allah yolunda savaşıyorsunuz ?"** ayetini işittiklerinde sadece üzülmekle kalmayıp harekete geçenlerden olursak.

Allah'ım! Kalplerimizin Filistin'deki ehlimizle birlikte olduğunu biliyorsun. Ellerimizi, amellerimizi ve niyetlerimizi onların hizmetine eyle.

Allah'ım! Müslümanların üzerindeki zayıflığı ve aşağılanmayı kaldır.

Allah'ım! Vaad ettiğin zaferini nasip et.

Kırılmayan bir azimle kalk ayağa,

Seni hak çağırdığında ve kötülük kışkırttığında

Adalet sancağını kaldır bir Ümmette ki,

Bâtıl orada kalıntılarıyla parçalamış

Senin sıkılı yumruğun bir sözdür ki,

Ne bir düşman onu bozar, ne de azmış biri onu söndürebilir

Ve biz suskunluğumuzda yanıtı hazırlarız,

Öyle bir darbedir ki, ilk kervanı geri getirir

Ferdi Cihad İçin Yönlendirme Ekibi :
Mayıs 2025

Müslüman Kahraman Mücahid "Muhammed Sabri Süleyman"ın gerçekleştirdiği operasyon hakkında inşAllah bir açıklamamız olacak.

Sıradaki Mücahidi Bekliyorum...

OSJ
OPEN SOURCE JIHAD
CİHAD'IN AÇIK KAYNAKLARI

MÜSLÜMANLARI GÜÇLENDİRMEK İÇİN

الأقصى
Al-Aqsa Media

GELİYORUZ EY AKSA !